

Spenningsfall i kablelen.

Tidligere utgaver av NEK 400 hadde forholdsvis kategoriske krav til hvilket spenningsfall som var tillatt i en kabel. Dagens utgave av NEK 400:2010 gir en noe større mulighet for utøvelse av skjønn og en vurdering av hva slags forbruker det er en kabel skal levere spenning til.

Dersom forbrukeren av spenning er et elektronisk apparat eller et automatisert system, så kan det være forholdsvis snevre krav til riktig spenningsnivå før apparatet eller det automatiserte systemet slutter å fungere slik som forutsatt. Hvis forbrukeren på den annen side er et varmelement, for eksempel en varmtvannsbereder, så vil det ha liten betydning for funksjonsevnen om spenningen i kursen varierer med noen prosent.

Hva som er et akseptabelt spenningsfall kan i noen grad vurderes i det enkelte tilfellet. Dersom det dreier seg om en kurs som leverer spenning til en belysning så ønsker vi neppe at det oppstår synlige variasjoner i belysningsnivået.

En tommelfingerregel å gå ut i fra, det er at vi ofte beregner spenningsfallet ut i fra en maksimal grense på 2 eller 4 %. Ved et spenningsfall på maksimalt 2 % så vil dette i de fleste tilfeller være godt nok.

Vi skal senere ved konkrete beregningseksempler se på hvordan vi beregner kablelen med hensyn til spenningsfall og med utgangspunkt i NEK 400:2010.